

man meget snart vilde være bleven klar paa, hvad der forøvrigt ogsaa er fremhævet stærkt af det ærede Medlem, at selve Kjøbmændene ere blevene floge paa, at paa den Maade, hvorpaa man nu gaar frem, nemlig ved at tylle i sig, vil man ødelægge sig selv baade legemlig og i pekuniær Henseende. Vi vilde da allerede for længe siden have overtaet denne Sygdom paa Færøerne, medens det, man nu gjør, er at foretage en Kur, der kun bestandig vil fremkalde den samme Sygdom paa en anden Maade. Er der Nogen, der paastaar, at Brændevinsdrikken paa Færøerne vil blive mindre, hvis denne Lov gaar igjennem? (Stemmer: Ja!). Nej, paa ingen Maade. Den ærede Landssthingsmand for Færøerne paastaar, at der ikke ved denne Lov vil opstaa noget Tab for Kjøbmændene; men naar dette er Tilfældet, saa maa den samme Konsum finde Sted som nu, og saa maa den samme For tjeneeste komme tilstede. Derfor man altsaa, som man gjør, beregner den samme Indtægt af Brændevinen som hidtil, saa vil selvfølgelig ganske det Samme finde Sted som nu. Men hvorledes man end vender og dreier Sagen, saa forekommer det mig, at Lovforslaget behandler Færingerne, baade Kjøbmændene og Beboerne, paa en unaturlig, ubillig og uretfærdig Maade, idet det ikke betragter den som almindelige Mennecker, men som Folk, for hvem man skal sætte særegne Skranter i forskjellige Retninger. Dette forekommer mig at være urigtigt, og jeg kan ikke være med dertil.

Justitsministeren (Mellemann): Jeg skal ikke gaa dybt ind paa de Betragtninger, som her ere fremkomne for og imod Loven, saa meget mindre, som jeg tror, at det allerede er tilstrækkeligt fremhævet af det ærede Medlem for Færøerne (Barenken), hvor stor Forskjel der er paa Forholdene der og her. Det kan ikke være Andet, end at Færøernes isolerede Beliggenhed maa virke noget ind paa Befolkningens hele Forhold og Betragtningssmaade, og, om man vil, ogsaa paa dens Modenhed overfor den Slags Spørgsmaal som det her foreliggende. Det er vistnok almindelig erkendt paa Færøerne, at den Foranstaltning, hvorom her er Tale, vil være gavnlig, og jeg tror, at det er en ganske urigtig Tanke, hvis man forestiller sig, at det er noget, som de, hvad man vil kalde høiere Klasser paa Færøerne, have i Sinde at iværksætte til Undertrykkelsen for den arbejdende Befolkning og de lavere Klasser. Jeg tror, at der slet ikke eksiste-

rer nogen saadan Meningsforskjel om dette Punkt paa Derne selv. Jeg vil inidertid, som jeg før bemærkede, ikke gaa ind paa en stor Debat angaaende alle de Enkeltheder, som der her kan blive Spørgsmaal om; men jeg vil blot bede det ærede Thing om ved denne Sags videre Behandling — og jeg forudsætter, at den vil faae en temmelig vidtløftig Behandling efter alt, hvad der er fremkommet her i Dag — at have denne Forskjel i de særgjorte Forhold nøie for Øie, og ikke se paa denne Lov med de Dine, hvormed Thinget vilde se paa den, naar der var Tale om at indføre noget saadant her i Landet. Jeg vil, som sagt, bede Thinget med Ho og Alvor at veie de Hensyn, som Færøernes eiendommelige Forhold kunne medføre. De Bestemmelser, som Lovforslaget indeholder, ville i deres Helhed findes at hænge sammen med dets Formaal, og hvad særlig den Bestemmelse i § 4 angaar, som der er bleven saa stærkt anket over, at det nemlig skulde være forbudt en Handelende selv uden Betaling at udskjænke Brændevin i sit Handelslokale, saa er det en Bestemmelse, som netop er bleven truffen for at ramme Brændevinsdrikningen i den Form, hvori man finder, at den hidtil har været skadeligt paa Færøerne, nemlig den Form, at man trakteres, naar man indfinder sig hos Kjøbmanden for at handle med ham. Det er denne Form, som netop har været den skadeligste, idet Misbrugen af Brændevin paa Færøerne hidtil har været ringe eller ingen, og dersom man virkelig vil bortebydde, vil ramme denne Brændevinsudskjænkning paa Handelsstederne, saa er en Bestemmelse som denne nødvendig. Hvad angaar den Bestemmelse i § 1, som det ærede Medlem, som sidst talte, udtalte sig saa stærkt imod, hvorefter Amtmanden har den egentlige og endelige Afgjørelse af, om Bevilling til Udskjænkning af Brændevin skal gives, da skal jeg bemærke, at denne Bestemmelse netop sigter til at aabne Adgang til, at en Bevilling til Brændevinsudskjænkning kan gives, uagtet det kommunale Forstanderskab ikke vil have det. Det er altsaa en Bestemmelse, der netop er mindre indskrænkende, end den vilde være, om det ubetinget hed, at en saadan Bevilling ikke maatte gives mod det kommunale Forstanderskabs Samtykke; men i Dvrigt hører dette Punkt ikke til de Bestemmelser i Loven, som vil frembyde nogen væsentlig Gindring fra min Side, hvis man ellers kunde komme overens om dette. Jeg skal, som sagt, ikke dvæle videre herved, men anbefale denne Sag til Thingets nøie Overveielse paa et senere